

'Ik vraag me ook af wat ik tussen die rappers doe'

De Standaard/Cultuur - 19 Okt. 2019
Pagina 8

Met 'Casco' schudt Brihang niet alleen enkele steentjes, maar ook een fijne plaat uit zijn schoen. Ze geeft een inkijk in de muizenissen van de 26-jarige rapper. 'Als je gewoon doet wat je doet, kan je niet door de mand vallen.' Nick De Leu

'Het fijnste aan een kamp bouwen vond ik vroeger altijd het bouwen zelf. Want eens het af is, wat moet je er dan mee doen? Erin gaan zitten?' Met zo'n instelling zal het u niet verbazen dat Brihang niet van het type is dat regelmatig naar zijn eigen platen luistert. Zijn jongste album Casco is pas uit en wordt inmiddels druk gestreamd in Vlaanderen, maar Boudy Verleye zelf stopte het na de opnames een tijdlang in de kast. Tot nu: de West-Vlaamse rapper moet de teksten van buiten leren voor zijn optredens. Dat zal nodig zijn, want zijn concerten in de Ancienne Belgique, Cactus Brugge, de Vooruit en De Kreun in Kortrijk zijn al uitverkocht.

'Het was wel een fijn weerzien met Casco', zegt Boudy Verleye. 'Ik was er heel onzeker over, omdat het zo'n andere plaat is dan mijn debuut. Maar uiteindelijk ben ik er content van.' Dat is niet onterecht. Na het goed ontvangen Zolangmogelijk uit 2016 waren er, zoals Brihang nu zelf rapt in " #Quote", ' veel meer ogen die nu kijken na me pen'. Maar Casco lost de verwachtingen in: je hoort er een Brihang die zich steeds meer nestelt in zijn eigen, unieke stijl. Tegen een achtergrond van minimalistische beats en jazzy toetsen hanteert hij een rapvorm die vooral práát met zijn luisteraars, desnoods wars van metrum. Alsof er zand tussen zijn raderwerk knarst - een overblijfsel van zijn jeugd in Knokke.

Gratis kaartjes

Toch typeert zijn onzekerheid het album. Nog voor het gelanceerd werd, belde Verleye nietsvermoedende journalisten op met de vraag die nu te horen is aan het eind van de single ' Oelala': ' zo'n viersterrenrecensie - of pakt: viereeneenhalf - hoeveel kost dat?' 'Ik wou in dat nummer eerst een praatje houden over hoe ik media beleef', legt Verleye uit. 'Want de krant kan je aanprijzen met een positief artikel, maar ze kan je het volgende jaar even goed afbreken. Maar het leek me beter om het spelletje te spelen. Het antwoord dat ik kreeg, van de redactiesecretaresse van De Morgen, was dan ook de nagel op de kop: dat zo'n recensie niet te koop is, maar de mening is van degene die het bespreekt. Niet dat ik verwacht had dat er iemand zou antwoorden met een bedrag.'

Brihang zegt het laatste lachend, maar legt wel een vinger op de wonde. Op blogs, sociale media en zelfs in onze mailbox is het zelden ver zoeken naar verdachtmakingen. Billie Eilish zou een handpop van de muziekindustrie zijn, mensen speculeren dat plaatsjes in populaire Spotify-playlists te koop zijn, en wie het tot 'Hotshot' of 'Catch of the day' schopt op Studio Brussel zal ook wel met geld over de brug gekomen zijn. 'Dat is natuurlijk allemaal onzin', weet Verleye. 'Maar mensen denken dat ook van mij. "Brihang, daar zit een grote machine achter", of "hij heeft de AB uitverkocht door gratis kaartjes uit te delen". Net dat idee wil ik bestrijden. Ik heb bijvoorbeeld nog nooit Facebook betaald voor een gesponsord reclamebericht, en ben bewust bij mijn eerste label gebleven, het Gentse Fake. Niet dat ik schuw ben van marketing, maar ik groei het liefst op mijn eigen manier: met hard werk.'

In ' Te groot' op Zolangmogelijk maakte Brihang zich al zorgen over wat er zou gebeuren wanneer de publieke opinie zich tegen hem keert. Nu schemert dat gevoel door in 'Oelala' en ' Avenue Deschanel': ' en ik maar panikeren/ oei oei, die tweede plaat/ wat moet ik nog gaan zeggen en waarover moet het gaan?' Zo'n vertrouwenscrisis op tape is vrij atypisch voor een moderne rapper. In de hiphop gaan de meeste artiesten net uit van hun eigen kracht. Van ASAP Rocky tot Zwangere Guy: geen rapalbum is compleet zonder de bewering dat zij de allerbesten zijn, en de rest waanideeën koestert over hun vaardigheden. 'Het hoort gewoon bij hiphop', zei de Sint-Niklase rapper K1D, ook niet vies van een sneer naar collega's, daarover in deze krant. ' Als je niet denkt dat je nummer 1 bent, doe je de verkeerde sport.'

Door de mand

'Bij mij gaat het niet per se over de beste zijn', zegt Brihang. 'Ik wil vooral iets vertellen. Maar ik wil wel dat mensen ...' Verleye wriemelt op zijn stoel en denkt even na. 'Ze moeten me niet per se leuk vinden of goed, maar ze moeten me wel een soort plaats kunnen geven: dat is wat hij doet, en dat is oké. Ik ben inderdaad niet de artiest die zegt dat hij alleen muziek maakt voor zichzelf en dat de haters hem niet kunnen schelen. Ik maak mijn muziek voor anderen. Weet je, er is een mooie quote van John Cage: there is no win and no fail, there is only make. Er is alleen creëren. Of het nu goed of slecht is: je doet iets vanuit je buikgevoel. Dat hoor je bijvoorbeeld ook bij Zwangere Guy. Wat hij deed was zelden gezien in de Vlaamse muziekwereld, en toch kan niemand meer om hem heen. Als het vanuit je buik komt, vindt het uiteindelijk wel zijn weg. Dat heb ik ook gaandeweg moeten leren. Neem nu dit interview. Vroeger dacht ik altijd dat je zo'n gesprek moest voorbereiden en de juiste dingen moest zeggen om niet door de mand te vallen. Nu beseft ik dat je er gewoon aan moet beginnen zonder verwachtingen of plan. Als je gewoon doet wat je doet, kan je niet door de mand vallen.'

Daarnaar verwijst Brihang ook in 'Oelala'. ' Nu istie toch echt wel z'n ziel kwiet geraakt/ e liedje met n'deen en een stemmetje daar/ oh Brihang is oud nieuws, met ze poëtisch gezaag', vat hij daar de kritiek samen die hij kreeg op zijn voice-over voor de Frank Vandenbroucke-documentaire Ik ben God niet. 'Mijn eerste reflex daarbij was: dat moet ik niet doen. Ik voelde me er niet honderd procent in thuis, maar door omstandigheden heb ik uiteindelijk toch ja gezegd. Daaruit heb ik geleerd wat ik nu samenvat in " #Quote": " vanaf nu kies ik alles met me hart".'

Onafheden

De relatie tussen dat orgaan en Brihangs hoofd is een belangrijk thema op Casco, dat getekend wordt door zijn recente verhuis naar een appartement in Schaarbeek, met zijn vriendin. ' Ver weg' is een ontroerende hartenkreet van geliefden die zoeken naar een nieuwe manier om hun agenda's uit te balanceren, 'Avenue Deschanel' zinspeelt op hoe geen enkele relatie een garantie op

eindeloosheid biedt, maar hoe je er toch vertrouwen in kan hebben. ' Geen ons die weet waar dat we later gaan belanden/ hoe langer dat we twijfelen, hoe zekerder dervan'.

'Bij elke release loopt het eventjes mis tussen mijn lief en mij. Voor de duidelijkheid: we zijn nog altijd samen, willen dat blijven. Maar soms gaat het wat moeilijker. Dat komt ook omdat ik zo bezeten ben door muziek: ik wil alles exact uitvoeren zoals ik het in mijn hoofd heb. Ik heb geen weekends, ik werk altijd tot laat, en constant. Zeker in een releaseperiode: dan slaap ik ook nog eens slecht, en dat weegt wel op een relatie.'

Wie naar Casco luistert krijgt zo een zicht op de muizenissen van een 26-jarige rapper, opgeleid als beeldend kunstenaar, met roots in Knokke en een nieuw leven in Brussel. Anders gezegd: u ziet er de steentjes in zijn schoen. Brihang vond het zelf 'raar' dat de vooruitgeschoven single ' Steentje' in september plots op plaats zes belandde in Radio 1's Lage Landenlijst. 'Ik was er heel blij mee, maar als je ziet dat het boven "Mia" van Gorki en "Blauw" van The Scene staat, dan klopt dat eigenlijk niet.' Toch willen we er geld op zetten dat Brihang binnen tien jaar nog in dat koppeloton kampeert: het mysterieus klinkende, raak rappende 'Steentje' is gewoon een van de betere Vlaamse songs die we het afgelopen decennium hoorden.

Of veel andere Casco-nummers ook in die lijst zullen belanden, durven we dan wel weer te betwijfelen. In Focus Knack opperde - Brihang ooit dat Zolangmogelijk 'soms een groove miste, een ritme dat de luisteraar op sleeptouw neemt'. Casco lijkt helemaal komaf gemaakt te hebben met dat idee: net als de Britse rappoëet Kate Tempest op haar jongste album The book of traps and lessons gooit Brihang bijwijlen de beat overboord, om zijn woorden de volle speelruimte te geven. 'Misschien is het wel wat moeilijker geworden, ja. Daarom heet de plaat ook Casco: omdat ik ze zie als een huis waarvan je zelf nog de inrichting moet doen. Dat zorgt er ook voor dat ik dingen niet per se hoefde af te werken: in "Avenue Deschanel" zit bijvoorbeeld een verspreking. Ik vond dat mooi, die onafheden.'

Slam poetry

In ' Alles draait' wordt het duidelijkst hoe losjes Brihang omspringt met raps. Naast zijn gouvgenoten van Ntrek, die heel snedige gastverzen leveren, lijkt zijn zorgvuldig bouwende stijl meer op slam poetry. 'Als ik dat nu hoor, vraag ik me inderdaad ook af wat ik tussen die rappers doe. Maar het is inmiddels zo hard mijn eigen stijl geworden dat ik niet anders meer kan.' Of hij zichzelf nog als een rapper beschouwt? 'Ja en neen. Ik weet het zelf niet. Ik denk dat het iemand van jullie krant was die zei: " Brihang gebruikt hiphop als sjabloon". Daar kan ik me wel in vinden, eigenlijk.'

'Casco' van Brihang is nu uit .

Op 31/1 in Nosta, Opwijk, 7/2 in Casino, Sint-Niklaas, 12/2 in Muziekodroom, Hasselt, 20/2 in Het Depot, Leuven en 27/2 in De Roma, Antwerpen. Alle andere concerten zijn uitverkocht.

Nick De Leu

Copyright © 2019 Mediahuis. Alle rechten voorbehouden